

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Мария Райкинска Въззивно търговско дело № 20241001000057 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 ГПК.

С решение № 1325/03.11.2023 г. по т.д. № 2383/2022 г. на СГС, VI-2 състав е отхвърлен предявения от „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, ЕИК 127076920, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „Марица“ № 47, вх. 3, ет. 1, ап. 2 срещу „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, ЕИК 203710783, със седалище и адрес на управление: село Алино, община Самоков, област София, жилищна сграда, поземлен имот № УПИ 11-582, кв. 25 иск с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45 ЗЗД, във вр. с чл. 124 ТЗ и чл. 3 ГПК за присъждане на сумата в размер от 359 750 лв., претендирана като част от вземане, възлизащо в общ размер на сумата от 1 000 000 лв., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба (29.12.2022 г.) до окончателното погасяване на задължението - представляващо парично обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи – редуциране в размера на търговската печалба на ищеца за периода от 2018 г. до 2021 г., които вреди са причинени в резултат на допуснатото неизпълнение на задължения на съдружника „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД за оказване на съдействие за осъществяване на дейността на дружеството, „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД и за лоялност в хипотезата на нарушаване на забраната за действие против интересите на дружеството.

Ищецът „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД е депозирал въззивна жалба, с която обжалва първоинстанционното решение изцяло. Поддържа, че същото е неправилно. Излагат се доводи, че приетата липса на противоправност на действията на лицата, действащи от името и за сметка на „Прима Ленд Груп“ АД при съставяне и ползване на протокол от ОС на съдружниците на „Плантабул“ ООД от 20.04.2018 г. било основано изцяло на теоретични постановки и не било съобразено с установените с гласни и писмени доказателства факти. Сочи казаното от свидетеля С. И. като установяващо, че никакво събрание не е провеждано на 20.04.2018 г. Изводите на СГС принципно изхождали от

правилни правно-логически конструкции, но не почивали на фактите по делото и дори противоречали на решението по т.д. № 70/2018 г. на ОС – *** и решението по т.д. № 637/2019 г. на АС - Варна, с които страните по настоящото дело били обвързани предвид субективните и обективни предели на СПН по тези дела. Предвид изложеното се иска отмяна на обжалваното решение с всички произтичащи от закона последици. От тези решения както и обстоятелства, свързани с късното заявяване за вписване на оспорените решения на ОС, които са били предмет на разглеждане, установявали злоупотреба с процесуални права и действие против интереса на дружеството. Първостепенният съд изкуствено разкъсал веригата от деяния, като разгледал всяко едно от тях поотделно, но не и в тяхната връзка – ползването на протокол от ОС, което никога не е провеждано, отказът да се подпише протокол от ОС за предоговаряне на кредит и отказът да се вземе решение за продажба на имот на дружеството за погасяване задължения към банката, довели до състояние, в което ищцовото дружество не е можело да развива дейността си. Жалбоподателят поддържа също, че макар и теоретично вярно заключението на СГС по отношение това кой носи отговорност за сключените неизгодни за ищеца сделки и че това е управителят, а не дружеството „Прима Ленд Груп“ АД, този извод отново бил без връзка с фактите по делото. Излага доводи, че отговорността на управителя не изключвала задължението на съдружника за лоялност към дружеството и не били обсъдени действията му по уреждане на сделка с дружеството „Прима Транс Сол“ ЕООД, за което е знаел, че няма да изпълнява задълженията си. На следващо място се сочи, че вредата е доказана от ССЕ. Соци, че щом нямало доказателства за други събития, които евентуално да са причинили влошаването на финансовите резултати на дружеството и след като при управлението на дружеството от управителя преди неговата смяна то било в добро финансово състояние, като същото се променило след тази смяна, то логично било, че е налице причинна връзка между установените вреди и поведението на лицата, действащи от името и за сметка на ответника. Въз основа на изложеното се прави искане първоинстанционното решение да бъде отменено, а предявеният иск да бъде уважен изцяло. Направено е също искане за определяне на адвокатско възнаграждение на адв. В. – процесуален представител на жалбоподателя, по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА, като са изложени доводи относно приложимостта на посочената разпоредба и по отношение представителството на юридически лица.

Ответникът „Прима Ленд Груп“ АД е депозирало отговор на въззивната жалба, в който излага доводи за нейната неоснователност.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението и по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Следователно относно правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан и следва да се произнесе в рамките на наведените от страните оплаквания, като обаче следва служебно да провери спазването на императивни материалноправни разпоредби, приложими към спора (така т. 1 от тълк. решение № 1/2013г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК).

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Във връзка с правилността, като взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания акт и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В исквата си молба ищецът „ПЛАНТАБУЛ“ ООД е поддържало, че е учредено през 2010 г. от двама съдружника - И. И. и Д. Д., като основният му предмет на дейност бил свързан със закупуване, преработка и търговия с билки, диворастващи плодове и гъби. На по-късен етап през 2015 г. съдружникът - Д. преценил да се оттегли

от участието си в ищеца, като за целта продаде притежаваните от него дружествени дялове на справедлива цена. Предвид това, че „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД следвало да изплати равностойността на дружествения дял на напускащия съдружник, и доколкото към този момент ползвало средства по отпуснат банков кредит, за което следвало да се заплащат лихви, другият съдружник - И. не можела самостоятелно да продължи дейността на дружеството, което наложило привличането на нов съдружник. След направено проучване тя се спряла на А. П., за когото разбрала, че има сериозен опит в сферата на земеделието. Същият се съгласил да участва в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, но поставил условие да не бъде лично съдружник, а целта да бъде изпълнена чрез приемането, като съдружник на ответното дружество, в което той имал скрито участие. Съдружникът И. И. дала съгласие за това, като малко преди пристъпване към реализация на сделката от А. П. била извършена промяна в условията, а именно поискало се не „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД да придобие дяловете, а физическото лице К. С.. Сочи се, че и по тази промяна в начина на придобиване на дяловете съдружника И. И. нямала резерви. Така на 07.11.2015 г. се сключил договор за прехвърлянето на дяловете от Д. Д. в полза на К. С. и И. И., като в полза на С. били прехвърлени 9 дяла при уговорена цена от 108 000 лв., а в полза на И. 16 дяла при уговорена цена от 192 000 лв. През 2016 г. придобитите от К. С. 9 дружествени дяла в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД били прехвърлени на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, като към момента мажоритарен акционер в това дружество бил Г. П., който е син на А. П.. Поддържано е, че последния чрез поставените си лица - С. и Г. П. успял да наложи на другия съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД дружеството да встъпи в договорни отношения с „АГРОЕКСПОРТ 2001“ ЕООД, като последното дружество също било скрита собственост на А. П.. Излага се, че последиците от сделките между ищеца и „АГРОЕКСПОРТ 2001“ ЕООД били неблагоприятни във финансово изражение за „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, защото „АГРОЕКСПОРТ 2001“ ЕООД не изпълнявало поеманите по тези сделки договорни задължения. За да стабилизира функционирането на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД съдружникът И. И. иницирала провеждането на общо събрание насрочено за 20.04.2018 г., но същото не се състояло, тъй като били направени възражения по процедурата свързана със свикването му. Около месец по-късно съдружникът И. И. узнала, че по партията на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД в ТРРЮЛНЦ са заявени за вписване заличаването ѝ като управител и съдружник в дружеството, като същото ставало еднолична собственост на другия съдружник „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД. При направената проверка се разбрало, че към подаденото пред АВ на 23.05.2018 г. заявление за вписване на промени бил приложен неистински протокол за проведено общо събрание на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД на датата 20.04.2018 г. Според извършеното удостоверяване в същия на това общо събрание съдружникът И. И. присъствала, но отказала да се подпише. В този протокол били отразени решения за нейното освобождаване като управител и изключване като съдружник. В исковата молба се отрича съдружникът И. И. някога да е била надлежно уведомявана за провеждането на подобно събрание, още по-малко да е присъствала на него. Сочи се, че за да защити интересите си тя предявила иск по чл. 74 ТЗ, като на основание чл. 536 ГПК производството по вписване на промени иницирано пред АВ било спряно. При развилите се производства решенията за смяната на И. като управител и изключването ѝ като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД били отменени от съда. Междувременно на 06.11.2018 г. „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД било изключено като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, като това решение също било атакувано по съдебен ред от изключения съдружник. От ищеца се поддържа, че „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД било засегнато неблагоприятно и по кредитното му правоотношение, доколкото бил определен краен срок за ползване на ресурса по кредита - 30.10.2021 г., съответно краен срок за погасяване на кредитните задължения бил установен до 20.10.2023 г.

Това довело до невъзможност за „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД да използва кредитни средства, което щяло да предизвика блокиране на търговската му дейност, доколкото не разполагал с никакви оборотни средства. Сочил се, че за да получи достъп до кредитен ресурс пред ищеца било поставено условие от банката за извършване на продажба на едно от дадените по кредита обезпечения - поземлен имот с идентификатор 83510.670.85 с построените в него сгради. Въпреки, че това имущество било съществено за изпълняваното от ищеца търговско занятие се налагало същото да бъде продадено, за да се набавят оборотни средства за стабилизиране дейността на дружеството. Доколкото обаче за да се осъществи подобно разпореждане било необходимо даването на съгласие от ОС на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, то се наложило влизането в преговори с А. П., като последният поставил изискване да му бъдат платени общо 220 000 лв., като от тях 150 000 лв. бъдат платени в деня на сключване на сделката, а 70 000 лв. до 31.12.2022 г. Съдружникът И. И. приела така поставеното ѝ изискване, което довело и до сключване през 2021 г. на сделката за разпореждане с упоменатия актив на дружеството. Същевременно И. придобила възмездно дяловете на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД заплащайки за това сумата от 150 000 лв. Ищецът е сочил, че при тези изложени фактически обстоятелства от действията на лица свързани с ответното дружество /представляващ, собственик на капитала и скрит собственик/ му били причинени имуществени вреди състоящи се в намаляване на печалбата с 1 000 000 лева за периода от 2018 г. до 2021 г. Въз основа на изложеното е направено искане да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата 70 000 лева частично от 1000000 лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на исковата молба. По-късно в хода на делото искът е увеличен до 359 078 лева.

Макар и в изложението по направеното искане за допускане обезпечение на иска, инкорпорирано в исковата молба, ищецът е посочил, че основната злоупотреба на ответника, на която се позовава ищецът е че лица, действащи от името и за сметка на ответното дружество са извършили множество процесуални действия – съставили са и са представили в търговския регистър неистински протокол от общо събрание, в който е удостоверено, че И. И. – съдружник и управител в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД отказала да подпише протокола за нейното изключване и впоследствие заявили за вписване обстоятелства, които не са възникнали действително, с което принудили съдружника да води дела за защита на членственото си правоотношение. В резултат на това дейността на дружеството била изключително затруднена, защото единият съдружник действал против интересите на дружеството в опит да „открадне“ дяловете на другия съдружник. Ищцовото дружество започнало да има затруднения в обслужването на банковите си кредити, като единствената възможност кредитът да не бъде обявен за предсрочно изискуем била продажбата на актив на дружеството, който му бил необходим за извършване на основната дейност. Ответникът отказвал да подпише протокол за продажба на фабриката и изнудвал извънпроцесуално другия съдружник и „ПЛАНТАБУЛ“ ООД изпаднало в риск от неплатежоспособност. Тогава И. И. се принудила да изкупи дяловете на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП АД. „ПЛАНТАБУЛ“ ООД рязко намалило производствените си мощности след продажбата, което било по причина на лицата действащи от името на ответното дружество

В първото по делото съдебно заседание ищецът е уточнил исковата си молба, като неговият процесуален представител е посочил, че твърденията на ищеца се свеждат до това, че в резултат на осъществената злоупотреба с процесуални права, изразяващи се в съставяне и ползване на неистински протокол от Общо събрание на съдружниците от 20.04.2018 г., в съставянето на който участва и процесуалният представител на ответника, като в резултат на възникналите спорове по повод наличието на членствено правоотношение, дейността на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД е била

изключително затруднена. Следвало дружеството да насочи значителен паричен ресурс за водене на дела, за да се установява, че на практика законният представител не е присъствал на събрание, което никога не е било провеждано. Твърдяло се също, че злоупотребата с права на действителният собственик на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД – А. П., който действал от нейно име, която се изразявала в това, че той настоявал и е подсигурил дружеството „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД да влезе в отношения с трети дружества като „АГРОЕКСПОРТ 2001“ и „ПРИМА ТРАНС СОЛ“, което е на неговия тъст, като тези сделки също са повлияли върху намаляване приходите на ищеца. Уточнено е още, че вредата, която се претендира се изразява в пропуснатата полза, която се състои в намаляване финансовия резултат на дружеството в сравнение с този, формиран през предходни периоди. По отношение твърденията за настъпила необходимост от продажба на имот се пояснява, че вписаният съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД отказвал всякакво съдействие във връзка с предоговаряне кредита с банката, който е включвал различни варианти или преподписване на нов договор с договаряне от страна на всички съдружници или частично погасяване на кредита чрез продажба на актив. Дружеството „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД е отказвало както едното, така и другото, като поставило условие да му бъдат изплатени 220 000 лева, за да подпише необходимия протокол за продажба на недвижимия имот. Поради действията против интересите на дружеството от ответника през периода 2016 г. до 2018 г. дружеството било принудено да продаде свой имот за да погаси кредита си. Пояснено е още, че действията против интересите на дружеството се изразявали и в пренасочване на средства за изпълнение на линия за начукване на орехи към дружеството „Прима Транс Сол“, което е собственост на тъста на А. П. – В. Г., което дружество не изплатило и една стотинка от този проект и прибрало всички пари.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 367 ГПК от страна на ответното дружество – „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД – на което по реда на чл. 50, ал. 4 ГПК е връчено съобщение, съдържащо надлежни указания за възможността да подаде писмен отговор, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаването на отговор или неупражняването на права, както и за възможността да ползва правна помощ, не е постъпил такъв. На по-късен етап ответникът оспорил предявения срещу него осъдителен иск като неоснователен. Отричал е с действията си бившия съдружник - „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД да е предизвикал настъпването на имуществени вреди за ищеца, в т.ч. и такива за нереализирана търговска печалба. Сочил е, че още към 2018 г. съдружникът и управител И. И. била отговорна за управлението на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, както и че ответникът и физическото лице К. С. са били освободени от задължението им да отговарят солидарно по договора за банков кредит с главен длъжник – ищеца по делото. Оспорвал е и твърденията за сключване на неизгодни сделки между „ПЛАНТАБУЛ“ ООД и трети дружества по причина поведение на ответника „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, като отново е изтъкнато, че чрез цялото си съществуване още от 2010 г. „ПЛАНТАБУЛ“ ООД имало за свои управител съдружника И. И., като нейна била отговорността за подписването на договорите с трети лица в т.ч. и с „АГРОЕКСПОРТ 2001“ ЕООД. Освен това последното дружество нямало данни да е свързано с „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, нито пряко, нито косвено. Поддържано е още, че влошеното финансово състояние на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД е предизвикано единствено от действията на законния му представител, като опита тази вина да бъде прехвърлена на напусналия съдружник - „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД бил несъстоятелен. Нещо повече основния мотив на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД да продаде дружествените си дялове в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД бил инспириран от недоброто управление на дружеството и незадоволителните му финансови резултати. На следващо място напълно недоказани били твърденията, че физическото лице А. П. има скрито съучастие в дружеството „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, респективно, че чрез него

той оказвал натиск върху другия съдружник и управител – И.. Отрекъл е ответникът, в качеството му на съдружник в ищцовото дружество да е действал против интересите на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, като е обърнато внимание на това, че същият е подкрепил на ОС на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД разпореждането с актив на същото – фабрика за преработване на ядкови плодове, а не е създавал пречки пред реализацията на тази сделка, каквито твърдения се изнасят от ищеца. Решението на ОС на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД за продажбата на актива предшествало продажбата на дружествените дялове на ответника, което изключвало извод, че другият съдружник И. е била принудена да закупи тези дялове на определена цена срещу даване на съгласие за продажбата на актива. Що се касае до поддържаното от ищеца нарушение свързано със злоупотреба с процесуални права- заявяване за вписване в ТР по партията на ищеца на обстоятелства, които не са настъпили, защото решения в такъв смисъл не са били изобщо вземани, от ответника се изтъква, че подобна злоупотреба не е упражнена от негова страна, защото по искането за вписване било постановено спиране на производството пред АВ-ТР.

Във въззивната жалба не се оспорват фактическите констатации на първата инстанция, а напротив, сочи се, че първоинстанционният съд правилно установил фактите, поради което следва да се приемат фактите такива, каквито са установени от първата инстанция от събраните по делото доказателства, а именно:

От служебна справка по електронната партия на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД в търговския регистър се установява, че дружеството е учредено на 08.01.2010 г. с капитал от 5 000 лв., разпределен на 100 дружествени дяла, всеки от които в размер на 50 лв. Дружеството е учредено от Д. Р. Д., В. Т. А. и И. Д. И., като всеки от първите двама съдружници е записал по 50 дружествени дяла, съответно участието на всеки от тях в капитала на дружеството се равнява на 1 250 лв., а И. Д. И. е записала 100 дружествени дяла с участие в капитала на дружеството, равняващо се на 2 500 лв.

Като писмено доказателство по делото е представен договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 01.07.2011 г. между „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД и „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, по силата на който банката се е задължила да предостави на ищцовото дружество ползването на кредит под формата на овърдрафт по разплащателна сметка в размер на 400 000 евро. Съгласно чл. 1, ал. 1 от договора целта на кредита е „оборотни средства за изкупуване на лечебни растения билки, технически култури, семена, орехи и др. от физически лица и търговски дружества с цел преработка и реализацията им в България и износ“. В чл. 1, ал. 3 от договора е предвидено, че същият е със срок 12 месеца, като крайната дата за погасяване на задълженията по него е 30.06.2012 г. В същата разпоредба е предвидено, че срокът на договора може да бъде удължен за следващите два поредни периода при условие, че банката одобри продължаването на срока на действието му, след молба на кредитополучателя за продължаване на кредита с една година, представена не по-късно от месец преди крайния срок на договора, в който случай крайния срок за издължаване на кредита става 30.06.2013 г. при първо удължаване, респ. 30.06.2014 г. при второ удължаване. Съгласно чл. 4 от договора дългът по кредита се олихвява с 4 БЛП-ЕВРО плюс надбавка от 2 пункта годишно, като лихвата се начислява на база 360/360 дни ежемесечно на последния ден от съответния месец. Посочено е, че към датата на сключване на договора лихвата по кредита възлиза на 7,55%.

По делото е представено допълнително споразумение № 1 към договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 01.07.2011 г., с което крайният срок за издължаване на кредита е променен на 30.06.2013 г., както и са внесени промени в размер на лихвата по кредита, а именно предвидено е, че дългът по кредита се олихвява с БЛП-ЕВРО плюс надбавка от 1,85 пункта годишно.

Представено е и допълнително споразумение № 2 към договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 01.07.2011 г., с което крайният срок за издължаване на кредита е променен на 30.06.2014 г., както и са внесени промени в размер на лихвата по кредита, като предвидено е, че дългът по кредита се олихвява с тримесечен EURIBOR плюс надбавка от 6,68% пункта годишно.

Ангажирано е също и допълнително споразумение № 3 към договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 01.07.2011 г., с което крайният срок за издължаване на кредита е променен на 30.06.2015 г., като е предвидена възможност срокът за ползване и погасяване на кредита да бъде удължен за следващите три дванадесетмесечни периода при условие, че банката одобри продължаването на срока на действието му, след молба на кредитополучателя за продължаване на кредита с една година, представена не по-късно от месец преди крайния срок на договора.

Представен е протокол от заседание на общото събрание на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, проведено на 02.05.2012 г. в гр. ***, на което е прието единодушно решение за даване на съгласие за прехвърляне на двадесет и пет дружествени дяла от капитала на дружеството, равняващи се на 1 250 лв., от В. А. в полза на К. С..

Представен е договор от 11.05.2012 г., по силата на който В. А. е прехвърлила на К. С. притежаваните от нея 25 дружествени дяла от капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, всеки от които с номинална стойност от 50 лв., за сумата от 50 000 лв.

Видно от служебна справка по електронната партида на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД в търговския регистър се установява, че на 31.05.2012 г. В. А. е била заличена като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, съответно като такъв с 25 дружествени дяла от капитала на дружеството, равняващи се на 1 250 лв. дялово участие, е вписан на К. С..

Приобщен като писмено доказателство по делото е договор от 07.10.2015 г., по силата на който Д. Р. Д., съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД с 25 дружествени дяла, равняващи се на 1 250 лв. дялово участие, е прехвърлил в полза на К. С. девет дружествени дяла срещу продажна цена от 108 000 лв., както и двадесет и пет дружествени дяла в полза на И. И. срещу продажна цена от 192 000 лв.

От служебна справка по партида на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД в търговския регистър се установява, че на 09.11.2015 г. Д. Д. е заличен като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, съответно са вписани промени в размера на дяловото участие на останалите двама съдружници, като е посочено, че К. С. притежава 34 дружествени дяла при размер на дяловото участие от 1 700 лв., докато И. И. притежава 66 дружествени дяла при размер на дяловото участие от 3 300 лв.

Представен е протокол от заседание на общото събрание на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, проведено на 11.08.2016 г. в гр. ***, на което е прието единодушно решение за даване на съгласие за прехвърляне на притежаваните от К. С. 34 дружествени дяла от капитала на дружеството в полза на ответника - „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД.

По делото е приет договор от 11.08.2016 г., по силата на който К. С., в качеството му на продавач, е прехвърлил в полза на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, в качеството му на купувач, притежаваните от него 34 дружествени дяла от капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, равняващи се на дялово участие от 1 700 лв., при продажна цена от 1 700 лв.

От служебна справка по партида на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД в търговския регистър се установява, че на 24.08.2016 г. са вписани промени, като К. С. е заличен като съдружник, а на негово място като такъв е вписано „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, притежаващо 34 дружествени дяла от капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, равняващи се на дялово участие от 1 700 лв.

Съгласно протокол от заседание на общото събрание на съдружниците на

„ПЛАНТАБУЛ“ ООД, провело се на 20.04.2018 г. в гр. *** се установява приемане на решение за изключване на И. И. като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД (по т. 2 от дневния ред). Видно от съдържанието на протокола, „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, действащо в качеството си на едноличен собственик на капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД с оглед прекратяване на членственото правоотношение на И. И., е приело следните решения: 1) за поемане на дружествените дялове на изключения съдружник от „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, 2) за освобождаване на И. И. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, 3) за избор на нов управител в лицето на К. С., както и 4) за приемане на нов учредителен акт.

С определение № 170 от 28.05.2018 г. на ОС – *** по ч.т.д. № 81/2018 г., на основание чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК във вр. с чл. 19, ал. 5 ЗТР е постановено спиране на регистърното производство, образувано по заявление А4 за вписване на промени по партидата на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД – 1) заличаване на И. И. като съдружник в „ПЛААТАБУЛ“ ЕООД поради изключване, 2) заличаване на И. И. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД поради освобождаването ѝ, 3) вписване на К. С. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД и 4) вписване на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД като едноличен собственик на капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД – до приключване с влязло в сила решение на т.д. № 70/2018 г. по описа на ОС – ***, образувано по искова молба вх. № 2401/04.05.2018 г. за отмяна по реда на чл. 74 ТЗ на решенията на общото събрание на съдружниците на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, обективирани в протокол от 20.04.2018 г.

С решение № 32 от 24.07.2019 г. по т.д. № 70/2018 г. по описа на ОС – *** на основание чл. 74, ал. 1 ТЗ е постановена отмяна на решенията на общото събрание на съдружниците на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, приети на 20.04.2018 г., за изключване на И. И. като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД и за поемане на дружествените дялове на изключения съдружник от „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, като е прието, че ос е редовно свикано и проведено, като са оставени без уважение предявените искове с правно основание чл. 74, ал. 1 ТЗ за отмяна на останалите атакувани решения, приети от общото събрание на съдружниците на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД на 20.04.2018 г., а именно на тези за освобождаване на И. И. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, за избора на К. С. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, както и за приемането на нов учредителен акт.

С решение № 299 от 18.12.2019 г. по в.т.д. № 637/2019 г. по описа на Апелативен съд – Варна е постановена отмяна на решение № 32 от 24.07.2019 г. по т.д. № 70/2018 г. по описа на ОС – *** в частта, в която са били отхвърлени предявените искове с правно основание чл. 74, ал. 1 ТЗ за отмяна на приети на 20.04.2018 г. решения на общото събрание на съдружниците на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД за освобождаване на И. И. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, за избора на К. С. като управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, както и за приемането на нов учредителен акт, поради липса на изискуемото се от закона мнозинство, като вместо това съдът е постановил отмяна на тези решения. В останалата обжалвана част, в която е постановена отмяна на приетите на 20.04.2018 г. решения на общото събрание на съдружниците на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД за изключване на И. И. като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД и за поемане на дружествените 6 дялове на изключения съдружник от „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, решение № 32 от 24.07.2019 г. по т.д. № 70/2018 г. по описа на ОС – *** е потвърдено.

С определение № 128 от 02.03.2021 г. по т.д. № 586/2020 г. по описа на Върховния касационен съд, ТК, I т.о., постановено в производство по реда на чл. 288 ГПК, не е допуснато до касационно обжалване решение № 299 от 18.12.2019 г. по в.т.д. № 637/2019 г. по описа на Апелативен съд – Варна, в резултат на което, на основание чл. 296, т. 3, предл. първо ГПК, последното е влязло в сила на 02.03.2021 г.

Като писмено доказателство по делото е представено допълнително

споразумение № 17 от 31.05.2021 г. към договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 01.07.2011 г., с което крайният срок за издължаване на кредита е променен от 30.06.2024 г. на 20.10.2023 г. (чл. 1 от допълнителното споразумение). Съгласно чл. 2 от допълнителното споразумение банката дава своето съгласие овърдрафтът да се револвира до максимално допустимия му размер от 400 000 евро, със срок на ползване до 30.10.2021 г., като кредитополучателят се задължава да погаси остатъчния дълг по главницата по кредита към 30.10.2021 г. на 24 равни месечни вноски по главница, дължими на 20-то число от месеца, считано от 20.11.2021 г.

Представен е нотариален акт № 161, том VII, рег. № 15667, дело 956/2021 г., видно от който на 02.11.2021 г. между „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, в качеството на продавач, и „ПЛАМИМА“ ЕООД, в качеството на купувач, е сключен договор за продажба, по силата на който продавачът се е задължил да прехвърли на купувача, общо за сумата от 1 100 000 лв. без ДДС, правото на собственост върху 1/ поземлен имот с идентификатор 83510.670.85, с адрес: гр. ***, ул. „****“, с площ 3877 кв.м., ведно с построената в имота сграда с идентификатор 83510.670.85.1 със застроена площ 291 кв.м., брой етажи: един, предназначение: складова база, склад и 2/ поземлен имот с идентификатор 83510.670.86, с адрес: гр. ***, ул. „****“, с площ 4037 кв.м., ведно с построените в имота сграда с идентификатор 83510.670.86.1 със застроена площ 288 кв.м., предназначение: складова база, склад, сграда с идентификатор 83510.670.86.2 със застроена площ 519 кв.м., предназначение: промишлена сграда, и сграда с идентификатор 83510.670.86.3 със застроена площ 148 кв.м., брой етажи: един предназначение: промишлена сграда.

Представено е допълнително споразумение № 18/12.11.2021 г. към договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 01.07.2011 г., с което страните се договарят, че при извършено в срок до 20.11.2021 г. плащане в размер на сумата от 357 326 евро, същата ще бъде отнесена за частично предсрочно погасяване на задълженията на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД по договор за инвестиционен кредит № 16F-000116 от 25.11.2016 г. със сумата от 100 000 евро, като разликата от постъпилата сума ще бъде отнесена за частични предсрочно погасяване на задълженията по договор за овърдрафт към 7 разплащателна сметка № 11F-000024 от 01.07.2011 г. (чл. 6 от допълнителното споразумение). В чл. 4 от допълнителното споразумение е предвидено, че след постъпване на сумата по чл. 6, банката дава своето съгласие за заличаване на част от учредените в нейна полза обезпечения по договор за овърдрафт към разплащателна сметка № 11F-000024 от 01.07.2011 г., както следва: т.1/ да бъде частично заличена учредената в нейна полза договорна ипотека, вписана с Нотариален акт № 180, том V, рег. № 6601, дело № 729/2011 г. на нотариус А. А., вписан в Служба по вписванията с рег. № 3739, под акт № 198, том 1, дело № 2192/2011 г., подновена с вх. рег. №2383/12.05.2021 г., акт № 154, том 2, дело № 1132/2021 г., единствено и само по отношение на поземлен имот с идентификатор 83510.670.86, находящ се в гр. ***, ул. „****“ № **, заедно с находящите се в него сгради – 1/ сграда с идентификатор 83510.670.86.1 със ЗП – 288 кв.м., брой етажи: един, 2/ сграда с идентификатор 83510.670.86.2 със ЗП – 519 кв.м., брой етажи: един, с предназначение промишлена сграда, 3/ сграда с идентификатор 83510.670.86.3 със ЗП – 148 кв.м., брой етажи: един, с предназначение: промишлена сграда, като същата остава да тежи върху всички останали недвижими имоти, върху които е учредена, т.2/ да бъде изцяло заличена учредената в нейна полза договорна ипотека, вписана с Нотариален акт № 87, том XII, рег. № 8386, дело № 1559 на нотариус А. А., вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 9089, под акт № 170, том 2, дело № 488/2016 г. по отношение на поземлен имот с идентификатор 83510.670.85 с адрес: гр. ***, ул. „****“, с площ по кадастрална карта 3877 кв.м., ведно с изградената в имота сграда с идентификатор 83510.670.85.1, със застроена площ от 291 кв.м., брой етажи: един. Предвидено е, че след изпълнение на

условията по чл. 6 от допълнителното споразумение режима на кредита да бъде променен от овърдрафт по разплащателна сметка в оборотен кредит, без да бъде предоставяно ново финансиране, нито да бъде извършвано новиране на задълженията на страните по договора, като кредита спира да се ползва при условията на овърдрафт по разплащателна сметка, а банката спира да предоставя нови суми за усвояване (чл. 1 и 2 от допълнителното споразумение). Договорено е, че след изпълнение на условията по чл. 6 от допълнителното споразумение, крайният срок за издължаване на кредита се променя на 20.04.2024 г. (чл. 3 от допълнителното споразумение), като остатъчният дълг към 20.11.2021 г. се издължава съгласно следния погасителен план: на 29 равни месечни погасителни вноски по главницата, всяка в размер на 1 400 евро, дължими на 20-то число от месеца, считано от 20.11.2021 г. до 20.03.2024 г., следвани от последна изравнителна вноска по главницата, дължима на 20.04.2024 г. (чл. 7 от допълнителното споразумение).

Ангажиран като писмено доказателство по делото е договор от 17.11.2021 г., по силата на който „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, в качеството на продавач, представлявано от К. С., е прехвърлило в полза на И. Д. И., в качеството на продавач, притежаваните от него 34 дружествени дяла от капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, равняващи се на дялово участие от 1 700 лв., при продажна цена от 220 000 лв., от които 150 000 лв., платими по банков път по сметка на продавача в деня на изповядване на сделката пред нотариус, и 70 000 лв. – платими в срок до 31.12.2022 г.

От служебна справка по партида на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД в търговския регистър се установява, че на 24.11.2021 г. „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД е заличено като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, извършена е промяна в правната форма на дружеството – от ООД в еднолично дружество с ограничена отговорност (ЕООД), съответно И. И. е заличена като съдружник и вписана като едноличен собственик на капитала на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД.

По делото е изслушано заключение по допусната съдебно финансово-икономическа експертиза, от което при анализ на финансовите резултати на ищцовото дружество на база на общия размер на приходите и разходите, се установява, че в периода от 2010 г. до 2017 г. включително средногодишният размер на печалбата на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД възлиза на сумата от 242 025 лв., докато в периода от 2018 г. до 2021 г. включително финансовият резултат е загуба. Разликата, показваща размера на намалението на средногодишния размер на финансовия резултат през втория разглеждан период спрямо предходния, е в размер на 359 078 лв. Установява се, че в периода от 2010 г. до 2017 г. коефициентът на рентабилност на приходите възлиза на 5,9%, докато в периода от 2018 г. до 2021 г. включително коефициентът на рентабилност на приходите бележи твърде съществено влошаване, достигайки отрицателна стойност от -4,86%. Разликата, показваща размера на спада на рентабилността през втория разглеждан период спрямо предходния, е в размер на 10,76%. В периода от 2010 г. до 2017 г. коефициентът на рентабилност на активите възлиза на 6,0%, докато в периода от 2018 г. до 2021 г. включително този показател бележи влошаване, достигайки до отрицателна стойност от -2,02%, като разликата, 8 показваща размера на спада на рентабилността през втория разглеждан период спрямо предходния, е в размер на 8,02%. Констатираното изменение във финансовите резултати, респ. – на коефициентите на рентабилност, показва, че през втория анализиран период (2018 г. – 2021 г.) финансовото състояние на дружеството се влошава съществено, което води до декапитализация, изразяваща се в силно изразено намаление на размера на собствения му капитал. На следващо място изменението на размера на печалбата на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД за периода от 2018 г. до 2021 г. спрямо този от 2010 г. до 2017 г. е анализирано на база приходите от оперативна дейност и разходите за оперативна дейност, при който вариант са изключени финансовите

приходи и разходи и другите приходи и разходи, които обичайно отчитат постъпленията от различни продажби със случаен (инцидентен) характер и разходи, несвързани с експлоатационната дейност на предприятието. От извършения анализ се установява, че в периода от 2010 г. до 2017 г. включително средногодишният размер на печалбата от оперативна дейност възлиза на 1 242 130,00 лв., докато в периода от 2018 г. до 2021 г. включително средногодишният финансов резултат от оперативна дейност е загуба в размер на -20,75 лв., като разликата показваща размера на намалението на средногодишния размер на финансовия резултат през втория разглеждан период спрямо предходния, е в размер на 1 262 880,00 лв. В периода от 2010 г. до 2017 г. коефициентът на рентабилност на приходите от оперативна дейност възлиза на 33,94%, докато в периода от 2018 г. до 2021 г. включително същият бележи значително влошаване, достигайки до стойност от 0,17%. Разликата, показваща размера на спада на рентабилността през втория разглеждан период спрямо предходния, е в размер на 33,76%. В периода от 2010 г. до 2017 г. коефициентът на рентабилност на активите възлиза на 29,52%, докато в периода от 2018 г. до 2021 г. включително същият бележи влошаване, достигайки до отрицателна стойност от -0,39%. Разликата, показваща размера на спада на рентабилността през втория разглеждан период спрямо предходния, е в размер на 29,91%. И при този вариант на изчисления констатираното изменение във финансовите резултати, респ. – на коефициентите на рентабилност, показва, че през втория анализиран период (2018 г. – 2021 г.) дружеството бележи съществено влошаване на финансовото си състояние, измерено чрез показателите за рентабилност. Заключение то установява, че след отчуждаването на фабриката за преработка на ядкови плодове средномесечните приходи от дейност са намалели над 2,34 пъти – от 246 000,00 лв. на 105 000,00 лв. Установява се, че общият размер на вземанията на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД от негови контрагенти към 31.03.2023 г., възлиза на сумата от 1 676 126,78 лв.

По делото са събрани гласни доказателства посредством извършени разпити на доведени от всяка от страните по спора свидетели. При разпита си свидетелят С. И. заявява, че е съпруг на И. И. – управител на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД. Известно му е, че неговата съпруга е съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД от неговото учредяване, като впоследствие, след като един от останалите съдружници е заявил намерение да напусне дружеството, неговите дялове са били прехвърлени на трето лице, ефективно намиращо се под контрола на А. П.. Свидателят заявява, че е присъствал на множество разговори между г-н П. и неговата съпруга, на които били обсъждани въпроси, свързани с дейността на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД, като в тези разговори г-н П. участвал възприемайки се за съдружник. Впоследствие, независимо от опитите на свидетеля да предотврати разрива в отношенията между г-н П. и неговата съпруга, същите се влошили, като в крайна сметка това довело до провал на поетия от ищцовото дружество проект за сортиране, анализ и т.н. на био орехи на стойност над 2 000 000 лв. Свидателят разяснява, че във връзка с този проект ищцовото дружество встъпило в търговски отношения с друго контролирано от г-н П. дружество – „Прима Транс Сол“ ЕООД, номинално притежание на тъста на г-н П. – В. Г. – което било ангажирано с изграждане на поточната линия, за което е получило над 1 000 000 лв., като след влошаване на отношенията между съдружниците същото преустановило изпълнението на задълженията си по договора. Свидателят твърди, че той е финансирал завършването на линията, тъй като в противен случай фонд „Земеделие“ нямало да възстанови средствата, инвестирани в проекта, и „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД щяло да фалира. Известно му е, че след влошаване на отношенията между съпругата му и г-н П., последният отказал да осигури съдействието на контролирания от него съдружник – „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД – за по-нататъшната дейност на дружеството, която, с оглед сезонния характер на част от разходите, била зависима от ползването на кредити.

Така през 2021 г., когато банката поставила извършването на частично, но значително по размер погашение на главницата по кредита, като условие за удължаване на срока за ползването му, на „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД се наложило да продаде едно от обезпеченията – производствена база, която не била толкова натоварена, и част от която се ползвала за административни нужди. Доколкото се отнася до К. С., свидетелят твърди да му е известно, че същият е бил доверено лице на А. П., като именно в това си качество е участвал и като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ЕООД. Посочва, че го е виждал на няколко пъти на заседания на общото събрание на ищцовото дружество. Присъствал, когато се провеждало някакво събрание на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, но не вътре, а стоял отвън и си говорел с А. П.. Там не присъствала нотариус А. и той не знае дали неговата съпруга е присъствала на този протокол, който е заверен от нотариус А..

Разпитан, свидетелят А. П. заявява, че познава управителя на ищцовото дружество – И. И. от над десет години, като преди това е познавал и баща ѝ – г-н А., който имал богат опит в бизнеса с билките, орехите и др. под. Отрича да е собственик на „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД, като не изключва да е представлявал това дружество в отношенията му с „ПЛАНТАБУЛ“ ООД и И. И.. Заявява, че понастоящем „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД е собственост на сина му. Твърди, че не са му известни договорни отношения между ищцовото дружество и „ПРИМА ТРАНС СОЛ“ ЕООД, чийто управител бил бащата на жена, от която свидетелят имал две деца. Свидателят посочва, че след разрива в отношенията между съдружниците в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД няма поглед върху това дружество, но дотогава бил държан в течение с дейността му от К. С., който пък бил брат на друга жена, от която свидетелят имал също две деца. Според свидетеля разривът в отношенията между съдружниците в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД бил предизвикан от това, че И. И. управлявала дружеството като едноличен търговец – държала на каса между 700 000 лв. и 800 000 лв. и не позволявала на останалите съдружници достъп до документацията на дружеството. Разяснява, че бил в течение с отношенията между съдружниците, тъй като е като ментор на К. С. и именно той му предложил да се включи като съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД. Свидателят отрича да е имал намерението сам да става съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, като идеята била такъв да стане К. С., защото той работел в тази сфера – изкупуване на орехи и билки в гр. Берковица. Признава, че е подпомагал г-н С. в преговорите за покупката на дялове в ищцовото дружество, като потвърждава, че и впоследствие продължил да му помага в бизнеса. Първоначално, докато г-н С. се обучел, комуникацията с другия съдружник била водена от свидетеля, но впоследствие г-н С. започнал сам да участва в дружествените дела.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна настоящият съдебен състав приема следното:

Предявен е иск по чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД.

Особени в случая се явяват увреденото лице и начина на увреждането му, която особеност е предпоставена от отношенията между ищеца и ответника, а именно дружество и един от неговите съдружници, като последният се твърди да е извършил неправомерни действия, съставляващи нарушение на задължението да не действа против интересите на дружеството, както и на задължението да съдейства за осъществяване дейността на дружеството. Вредата пък се твърди да представлява пропусната от ищеца полза, изразяваща се в пропускане от ищцовото дружество да бъде реализирана печалба в размер на 1 000 000 лева в периода 2018 г. – 2021 г. по причина на действията на ответното дружество-съдружник във вреда на ищцовото дружество.

Задълженията за оказване на съдействие и задължението за въздържане от действия против интересите на дружеството са две от основните неимуществени

задължения на съдружника в ООД, предвидени в чл. 124 ТЗ, като за осъществяването им законът е предвидил при определени условия и доста тежка санкция – възможност съдружникът да бъде изключен от дружеството, ако например действията му имат траен характер и демонстрират явното желание на съдружника да действа против интересите на дружеството. (чл. 126, ал. 3 ТЗ). Действията против интересите на дружеството и неосъществяването на съдействие за дейността му са винаги противоправни, поради което и освен основание за изключване на съдружника, при претърпени във връзка с тях вреди, дружеството може на общо основание да търси обезщетение от увреждащият го съдружник. Конкретните действия и бездействия на съдружника, осъществяващи някое от посочените нарушения и възможността те да бъдат подведени под някоя от двете хипотези на дружествени задължения, са въпрос на конкретно доказване във всеки конкретен случай, като тежестта на доказване лежи върху увреденото дружество.

Или в случая, за да бъде основателен иска следва да бъде доказано, че ответникът е съдружник в ищцовото дружество през исковия период; че съдружникът е действал против интересите на дружеството чрез сочените от ищеца действия или съответно не е оказвал необходимото за дейността на дружеството съдействие чрез соченото бездействие; че ищцовото дружество е претърпяло вреда, изразяваща се в пропускането да реализира печалба в размер на 1 000 000 лева, както и че тази вреда е настъпила в пряка причинна връзка с поведението на ответника.

Не е спорно между страните, че дружеството „ПРИМА ЛЕНД ГРУП“ АД е съдружник в „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, а и това се установява от събраните доказателства, като ответното дружество е придобило това качество чрез Договор за прехвърляне на дружествени дялове от 11.08.2016 г.

Не се установява обаче от събраните доказателства първото твърдяно противоправно действие, съставляващо действие против интересите на дружеството, изразяващо се в съзнателно използване на протокол от Общо събрание от 20.04.2018 г., което не е провеждано и опит да бъде вписано несъществуващо обстоятелство – изключване на И. И. като съдружник и освобождаването ѝ като управител. Поначало посочените действия биха съставлявали такива против интересите на дружеството. В случая обаче такива не се установяват. Вярно е, че свидетелят С. И. е заявил, че стоял отвън, когато се провеждало някакво събрание на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД и е посочил, кои лица са присъствали вътре (включително съпругата му). Неговите показания обаче не установяват, че ОС от 20.04.2018 г., на което съпругата му е изключена като съдружник и освободена като управител на дружеството, не е провеждано. Той не сочи датата, на която е провеждано събранието, при което е стоял отвън, не е бил и вътре, за да знае какво точно е обсъждано на събранието. Не знае и дали съпругата му е присъствала на събрание, протокола от който е заверен от нотариус А.. На следващо място, дори от показанията му да можеше да се направи извод, за твърдяната липса на Общо събрание с посочените решения, те противоречат на установеното по воденото между И. И. и „ПЛАНТАБУЛ“ ООД за отмяна на такива решения. Решенията, сочени като взети на това Общо събрание, са били предмет на оспорване с иск по чл. 74 ТЗ пред ОС – ***, като образуваното т.д. № 70/2018 г. по описа на ОС – *** е приключило на три инстанции с отмяна на взетите решения, включително за изключване на съдружника И. И. като такава и освобождаването ѝ като управител на дружеството. На първо място, очевидно по това дело И. И. е поддържала, че такива решения са взети. На следващо място, след като решенията са отменени, това означава, че в производството по чл. 74 ТЗ е установено, че такива действително са взети. Ако съдът бе приел, че такива не са вземани, той би отхвърлил исковете, тъй като нищожни решения (невзети решения) не могат да бъдат отменени. Ищцовото дружество е било главна страна-ответник по посоченото дело и решенията по него го обвързват.

Обвързан от мотивите е и ответникът, който е бил конституиран в процеса като трето лице помагач. Ето защо следва да бъде прието, че фактът на умишлено документирано и използвано невзето решение от ОС от ответника във вреда на ищцовото дружество не се доказва.

За да са противоправни втората група действия на ответното дружество чрез негови представляващ или контролиращо го лице – посредничество за сключване на сделки с дружествата „Агроекспорт 2001“ ЕООД и „Прима Транс Сол“ ЕООД, следва това посредничество да е извършени злонамерено, т.е., със цел ищцовото дружество да бъде увредено, при знание, че тези дружества няма да изпълняват задълженията си или чрез измамни действия, насочени към получаване на някаква облага. На първо място, макар от заключението на ССЕ да става ясно, че дружеството „Агроекспорт 2001“ ООД е един от длъжниците на „ПЛАНТАБУЛ“ ООД, по делото не са събрани никакви доказателства относно това, как се е стигнало до търговски отношения с дружеството „Агроекспорт 2001“ ООД, с какъв предмет са били те, от кога и за какво е тяхното задължение, за да може да се направят въобще изводи относно конкретно поведение на ответното дружество или управляващи и контролиращи го лица във връзка с тези отношения. На следващо място, макар от свидетелските показания да става ясно, че „ПЛАНТАБУЛ“ ООД е вероятно е имало някакви взаимоотношения с другото дружество „Прима Транс Сол“ ЕООД, то отново няма никакви данни как се е стигнало до тези отношения и как точно са се развили те, за да може да се направи извод за противоправно поведение в тази връзка от страна на ответното дружество. Това дружество не е и сред длъжниците на ищеца, видно от заключението на ССЕ Съдържащите се в свидетелските показания оскъдни оценъчни съждения в тази връзка не са достатъчни, за да може да се достигне до обоснован извод в твърдяната от ищеца насока.

От друга страна, настоящият съдебен състав напълно споделя приетото от първата инстанция, че сключването на търговски сделки е изцяло прерогатив на управителя на дружеството, който следва да се приеме, че има достатъчно знания и опит, за да може да прецени доколко изгодно е едно търговско партньорство за управляваното от него дружество и доколко надежден е един търговски партньор, като изцяло носи отговорност за решенията, които взема, включително за встъпване в търговски взаимоотношения, независимо кой дава препоръки за едно или друго дружество-контрагент. В случая не се твърди, нито се доказва управителят умишлено да е бил въведен в заблуждение, за да сключи някакви конкретни договори. Ако при такива договори посочените две дружества не са изпълнявали задълженията си, то само те отговарят пред ищцовото дружество и то на договорно основание.

По отношение твърдението, че ответното дружество не е оказало дължимо съдействие за подновяване договори за кредит на ищцовото дружество, които са били необходими за осъществяване на неговата дейност, изразяващо се в отказ да подпише решение на Общо събрание, необходимо за продължаване на договора за кредит, настоящият съдебен състав също намира, че такъв отказ не се доказва. Напротив, установява се, че почти ежегодно в периода 2018 г. – 2021 г. с банката са подписвани допълнителни споразумения, с които финансирането е продължавано. Така е станало и през 2021 г., като ответното дружество е подписало поредните две допълнителни споразумения.

Неоснователни от друга страна са претенциите на ищеца, че несъгласието на ответника да отговаря солидарно с ищцовото дружество по договора за кредит (което сочи като един от вариантите за преуреждане отношенията с банката), представлява неизпълнение на задължението за оказване на съдействие. Такова съдействие излиза извън обема на задълженията, които съдружникът има към дружеството. Неговата

отговорност е ограничена и той не може да бъде принуждаван да отговаря с повече за задължения на дружеството, отколкото е делът му в капитала, кат осе задължава да отговаря солидарно с дружеството за негови задължения.

Не се доказват и твърденията, че ответното дружество не е искало да подпише решение на ОС за продажба на имот, като буквално е изнудвало ищеца да му бъдат платени пари, за да го стори, тъй като видно от доказателствата, от една страна такова решение е подписано от ответника на 25.08.2021 г. (л. 163 от делото) а и такъв нотариален акт е подписан на 02.11.2021 г. В същото време прехвърляне на дяловете на ответника на съдружника И. И. е станало едва на 20.11.2021 г., т.е., след подписването на посочения протокол от ОС, поради което не се установява връзка на това прехвърляне с решението за продажба на имота в насоката, поддържана от ищеца.

Дори твърдените неправомерни действия и бездействия да бяха извършени от ответното дружество, по делото не се установява причинна връзка нито на някое от тях с влошеното финансово състояние на дружеството в периода 2018 г. – 2021 г. (което влошаване несъмнено се установява от заключението на ССЕ), нито на всички тях в някаква тяхна връзка. За да се приеме, че е налице пряка причинна връзка между едно деяние и един противоположен резултат съдебната практика приема, че е необходимо ищецът по пътя на пълно главно доказване да установи, че деянието е решаващо, вътрешно необходимо (не случайно) свързано с резултата; че деянието е необходимо условие за настъпване на вредата, като това е така тогава, когато при мислено изключване на поведението на делинквента, тя не би настъпила. За да има причинна връзка вредата трябва да бъде адекватна последица на непозволеното увреждане. Адекватността е налице, когато деянието по своята природа е годно да доведе до настъпилия отрицателен резултат. Едно действие или бездействие представлява адекватна или относима причина, когато по своя характер е практически годно да причини вреда, подобна на тази, която е настъпила, т.е. ако при нормалното стечение на обстоятелствата би настъпила същата последица.

В случая не се доказва въобще някаква връзка между твърдените неправомерни деяния на ответника и влошаването на финансовото състояние на ищцовото дружество. Ищецът дори не е твърдял ясна връзка между тях. Неговото виждане, изразено във въззивната жалба, че щом преди освобождаването на И. И. като управител дружеството е било в добро финансово състояние и на печалба, а след нейното освобождаване това се е променило и няма доказателства за други факти, които са довели до влошаване на това финансово състояние, то непременно освобождаването ѝ го е причинило, не се споделя от настоящия съдебен състав. Не ответникът дължи да докаже възможни други факти и обстоятелства за финансовото състояние на ищцовото дружество, а ищецът дължи да докаже главно и пълно, че именно твърдените от него обстоятелства са го предизвикали и че ако те не се бяха осъществили, твърдяната вреда нямаше да настъпи, т.е., че дружеството нямаше да пропусне да реализира печалба в размер на поне 1 000 000 лева. Както е прието и в Тълкувателно решение № 3/13.01.2023 г. по тълк.д. № 3/2021 г. на ОСГТК, дали пропуснатата полза е щяла да бъде реализирана е въпрос на съществуване или несъществуване на обективни факти от действителността, които подлежат на доказване и от които произтича тази възможност. Тъй като законът изисква реално настъпила вреда, за да възникне правото на обезщетение, предположението за наличието на пропуснатата полза трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице, като не може да почива на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението, т.е, следваше ищецът да докаже, че непременно, ако не беше поведението на ответника, такава печалба щеше да бъде реализирана, което означава, че е следвало да бъдат доказани най-малко и икономическите предпоставки за това и реализирането на конкретно

икономическо поведение, което би довело до тази печалба, ако не беше поведението на ответника. Доказателства в тази насока по делото няма.

Гореизложеното обосновава извод, че ищцовата претенция е недоказана и съответно неоснователна, поради което искът подлежи на отхвърляне.

Поради достигане от въззивната инстанция до краен извод, идентичен с крайния извод на първата инстанция, обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

По разноските: Право на разноси при този изход от спора пред въззивната инстанция има въззиваемият, но той изрично е заявил в проведеното открито съдебно заседание, че не претендира такива, съответно – разноси не следва да бъдат присъждани.

Воден от изложеното, Апелативен съд – София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1325/03.11.2023 г. по т.д. № 2383/2022 г. на СГС, VI-2 състав.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____